

חתול-המין פולשת להוליבוד

היה היתה נערה צרפתייה ושמה בריגיט היא היתה בעלת פנים של ילדה, נשמה של תינוק וגוף של אשה. כמו באגדות הילדים הופיע לפניה יום אחד נסיך הקסמים. במושגים של המאה העשרים זהו במאי סרטים. מאז עברו רק שש שנים קצרות. אולם העולם כולו מכיר עתה את הילדה ששמה בריגיט כ"חתול המין" של צרפת.

הארי בהן, מנהלה של חברת קולומביה השוקעת, חיכה ידיו בהנאה: לפניו היו מונחות הכותרות הרעשניות של בעלי-הטורים האמריקניים — "ב.ב. הסקס הארי רופי", "ב.ב. ההצלחה של השנה".

היה זה למחרת הצגת הסרט האלוהים יצר את האשה בניו-יורק. הכוכבת, בריגיט בארדו, דו, חתולת המין הצרפתייה בעלת פני ה-תינוקת, זכתה במסע-פירסום ספונסני, אשר כמוהו ידעו רק נשים יחידות-סגולה של הבד — מרלן דיטריך, אינגריד ברגמן, גינה לולובריגידה.

כהן ידע גם, כי אותה שעה מנסים עש-רות סוכני טלחיויה וסרטים להתקשר עם הבית הקטן, בקאטר דו טו, שליך פאריס, כדי להציע לנערה הצרפתייה בעלת החמוקים המסעירים את מיטב הפיתויים של מעשיות הסרטים והטלחיויה האמריקאיות. ולשהא: איש לא יוכל להתחרות בהארי בהן הזקן והטוב. שלוש שנים קודם לכן, בירכתי קפה פאריסאי ממדרגה שניה, חתם סוכנו הצר-פתי, בעקבות הוראה אישית שלו, על חוזה לשבע שנים, עם מי שאו היתה "או, אותה נערה קטנה של חאדים".

עשה הגע זמנו של בעל-החוזה הפיקה לקטוף את פני תכונתו הנבואית. הוא ניסח מיברק הזמנה: "בואי, אנחנו מחכים".

★ ★ ★

כאשר תגיע בריגיט בארדו בסוף ה-חודש, לנמל ניו-יורק המזוהם והערפילי, תהיה זו אך תחנה נוספת בדרכה של ה-תינוקת הסקס-אפילית למרומי ההצלחה —



האלוהים יצר את האשה (1956)

בהן, וההכנות הקדחתניות של הנסיעה. ב.ב. הכינה את עצמה למיפגש עם זוללת-השח-קנים החתיקה: הוליבוד.

★ ★ ★

בפרסומים הרשמיים של אולפני פאריס מצוינת שנת הלידה כ-1933. אולם בריגיט בארדו יודעת לספר כי היא צעירה יותר. ומי שמכיר אותה נוטה בהחלט להאמין לה. מסתבר כי כשחתמה על חוזה-ההופעות הראשון שלה, העלתה במת-כהן את שנות חייה, כדי שתוכל להחליף מי-תחולת חוק העסקת בני נוער. אולם גם כיום, בהיכנסה, לפי דבריה, לשנת העשרים ושלוש של חייה, דומה בריגיט בארדו ל-אותה ילדה שחתמה על החוזה הראשון שלה. את שערותיה הארוכות היא מסרקה כלפי מטה, נמנעת מכל צבע ואיפור, ומתרחקת במתכוון מחידושי האופנה ומתכונת הוזהר. "הילדותיות שלי היא הנכס החשוב ביר-תרי, נוהגת ב.ב. לומר — והיא יודעת מה בפיה: כל זמן שתוכל להציג על גופה עתיר-החמוקים, הבעת-פנים של תינוקת, תמי-שיך לכבוש את צופיה, מיליונים על מיל-יונים של גברים קשישים, המוכנים, בצד אשת חיקם בת הארבעים, לחבוק, בהזיות הבד שלהם, תינוקת בעלת גוף של אשה. ועוד איזה אשה!

אמר שהוא מוכן לקבל אותך לעבודה, כי שחקנית". היא היתה אז בת שש-עשרה וחצי, וגם הגבר העיקש ביותר אינו יכול לעמוד בפני שאפתנותה של אשה שטרם מלאו לה שבע-עשרה.

★ ★ ★

לרך ארוכה עברה בריגיט בארדו, הי-נכס היקר ביותר של הארי בהן, מאותו פרוודור עץ ועד בימות הצילומים של ה-תמרונים הגדולים, סימטאות פאריס, והאלו-היס ברא את האשה, דרך המתפתלת בין פרוודורים מצופים בכד זול, חדרו-המתנה, חדרו-אוכל וחדרי-מיטות של אילי הבד ה-פאריסאים.

בעלה, רוג'ר חאדים, עלה יחד עמה. תוך שנתיים הפך במאי סרטים, במאי הסרטים של אשתו, ואחר מצא את עצמו בעלה ל-שעבר. עתוני הרכילות הצרפתיים הודיעו על רומן בינה ובין כוכב בד, שחאדים עצמו, ברצותו להפיק סצינה לוהטת ככל האפשר, השליכה לזרועותיו במערומיה. השניים הת-גרשו בסתיו, אך חאדים, בתוקף חוזה ארוך-טוח, המשיך להתראות בוקר בוקר עם אשתו-לשעבר, באולפן.

ואחר בא הרעש האמריקאי, המיברק של



תחילת הקריירה הקולנועית (1951)

גבר מבוגר יצא מעבר במת ההסרטה, וה-ציץ בה בהנאה בלתי-מוסרת. עוד גבר. מאז שסיימה את בית-הספר היסודי לנערות היו הגברים מציצים בה באותו מבט, כפה פשוק ושפתיים חדות, כאילו התכחנו לגבר את שיניהם בפרי עטיסי. אולם אותו גבר חזר ושב. "אני אנדרי מוסה", הציג את עצמו, "מפיק סרטים". "ואני אשתו של חאדים, רוג'ר חאדים. הוא עובד כאן אצלכם". ככל שמוסה ניסה להיזכר, לא הצליח בכך. "לא חשוב", הפטיר. "תגיד לבעלך כי מוסה

הצלחה בה זכתה כבר לפני שנתיים, בי-פאריס.

"יתכן ותזכור בחיך ציני את מקריותו העיקשת של הגורל. כיצד מצאה היא, בע-לת החוזה היקר ביותר של אולפני צרפת, וסתורת-הייצוא הראשונה במעלה של ארץ-היינות, האופנה והנשים, את עצמה עומדת ליד פרוודור העץ האפל המוביל לתאי ה-חשמלאים של אולם ההסרטה, מחכה לבעלה. רוג'ר, שסיים את עבודתו.



אניטה, נערה מלי צעירים (1952)